

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-04072/2014-ERU

V Jihlavě dne 24. dubna 2014

Č. j.: 04072-3/2014-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn.: KO-04072/2014-ERU, s účastníkem řízení, kterým je **Město Deštná**, se sídlem nám. Míru 65, 378 25 Deštná, IČ: 00246506, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, Město Deštná, se sídlem nám. Míru 65, 378 25 Deštná, IČ: 00246506, se tím, že v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie ve vymezeném území „Kotelna občanské vybavenosti“ byla dodávka tepelné energie do odběrného místa v objektu nám. Míru 287, Deštná, měřena měřidlem označeným štítkem jako K 33 08 a výrobním číslem 8272517, jehož správnost měření nebyla pravidelně ověřována, čímž porušil povinnost podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem, se **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, kterým je Město Deštná, se sídlem nám. Míru 65, 378 25 Deštná, IČ: 00246506, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 04514.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení, kterým je Město Deštná, se sídlem nám. Míru 65, 378 25 Deštná, IČ: 00246506, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 04514.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 16. prosince 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále též „správní orgán“) podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených § 78 odst. 1 energetického zákona u Města Deštná, se sídlem nám. Míru 65, 378 25 Deštná, IČ: 00246506 (dále též „účastník řízení“). Kontrola byla ukončena protokolem č. [REDAKCE] ze dne 6. března 2014, se kterým byl účastník řízení seznámen dne 7. března 2014. Jedním z kontrolních zjištění bylo mimo jiné zjištění o porušení ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ve vymezeném území „Kotelna občanské vybavenosti“ byla dodávka tepelné energie do odběrného místa v objektu nám. Míru 287, Deštná, měřena měřidlem označeným štítkem jako K 33 08 a výrobním číslem 8272517, jehož správnost měření nebyla pravidelně ověřována.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] dospěl správní orgán k závěru, že jsou dány podmínky pro postup podle ust. § 150 správního řádu a vydání příkazu jako prvního úkonu v řízení.

II. Popis skutkového stavu věci

Popis stavu věci zjištěný v průběhu kontroly vzal správní orgán za dostatečný ve smyslu ust. § 150 odst. 1 správního řádu pro vydání příkazu. Při popisu stavu věci tak lze vycházet ze stavu zjištěného kontrolními pracovníky a popsánému v kontrolním protokolu č. [REDAKCE]

Účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rámci vymezeného území „Kotelna občanské vybavenosti“ měří dodávku tepelné energie do odběrných míst v rámci objektů na adrese nám. Míru 61, 287, 203 a 313. Na zdroji tepelné energie jsou instalované dva teplovodní kotle. Dodávka tepelné energie je zajišťována pro objekt ve vlastnictví účastníka řízení, který je přímo napojený na zdroj tepelné energie a dále je ze zdroje tepelná energie dodávána teplovodním rozvodem do tří objektů ve vlastnictví účastníka řízení a také do objektu odběratele, Jednota, spotřební družstvo v Jindřichově Hradci, na adrese nám. Míru 287, Deštná. Do dvou objektů účastníka řízení vede samostatná větve, přičemž ze třetí větve je dodávána tepelná energie do objektu na adrese nám. Míru 303, který je ve vlastnictví účastníka řízení a do objektu na adrese nám. Míru 287, kde se nachází odběrné místo odběratele Jednota, spotřební družstvo. Dále bylo zjištěno, že v prostoru zdroje tepelné energie je pro každou větev teplovodního potrubí umístěno samostatné měřicí zařízení, přičemž množství tepelné energie pro odběratele Jednota, spotřební družstvo, je dále měřeno fakturačním měřidlem, které je umístěno v suterénu na patě objektu č. 287. Při kontrole dne 16. prosince 2013 kontrolní pracovníci ohledali tato měřidla za účelem dodržení vyhlášky č. 345/2002 Sb. a zjistili, že měřicí zařízení umístěné na patě domu č. 287 v místě předání tepelné energie vyr. č. 8272517 bylo naposled ověřeno v roce 2008, tudíž platnost ověření měřidla uplynula na konci roku 2012. Ostatní tři měřidla umístěná v prostoru zdroje tepelné energie byla naposled ověřena v roce 2010, platnost jejich ověření tak uplyne na konci roku 2014.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teplotnosné látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle § 78 odst. 1 energetického zákona. Jedna ze skutkových podstat správního deliktu tedy spočívá v tom, že držitel licence pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držiteli licence na rozvod tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Obsahem tohoto ustanovení je několik samostatných povinností uložených držiteli licence, jejichž porušení je zákonem postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Jednou z povinností uložených ust. § 78 odst. 1 energetického zákona je povinnost pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zvláštním předpisem. Zvláštním právním předpisem je zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Právní úprava pravidelnosti ověřování správnosti je stanovena vyhláškou č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu. Pro kompaktní měřiče tepla a chladu je v položce 3.1.2 přílohy uvedené vyhlášky doba platnosti ověření stanovena na 4 roky.

Podle zjištěného stavu věci u 1 měřidla doba platnosti ověření správnosti měření uplynula do konce roku 2012 a další ověření měřidel nebylo účastníkem řízení provedeno, ačkoliv je měřidlo tepelné energie nadále používáno pro měření, vyhodnocování a účtování dodávky tepelné energie. Takový postup je potom v rozporu s položkou 3.1.2 vyhlášky č. 345/2002 Sb. a tudíž v rozporu s povinností stanovenou ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Správní orgán na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v rámci vymezeného území „Kotelna občanské vybavenosti měřil dodávku tepelné energie neověřeným měřidlem a tím porušil povinnost stanovenou ust. § 78 odst. 1 energetického zákona pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn.: 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit

i pro správní delikty. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě v rámci vymezeného území „Kotelna občanské vybavenosti“ je tepelná energie pomocí rozvodů dodávána celkem do čtyř objektů, přičemž v každém objektu je osazeno měřící zařízení. Účastníkem řízení nebylo provedeno pravidelné ověření správnosti měření dodávané tepelné energie pouze u jednoho měřidla. Energetický zákon v ust. § 78 odst. 1 uložením povinnosti držiteli licence pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem vyjadřuje zájem společnosti na tom, aby dodávka tepelné energie byla měřena, vyhodnocována a vyúčtována s využitím měřidel, která měří skutečně dodané množství tepelné energie a odběratelé tepelné energie tak hradili množství tepelné energie, které bylo do odběrného místa skutečně dodáno. V případě, že správnost měřidla nebyla v pravidelných stanovených intervalech ověřována, lze dospět k důvodnému závěru, že zájem společnosti na měření, vyhodnocování a vyúčtování dodávky tepelné energie založeném na správném a ověřeném měření, je jednáním účastníka řízení ohrožen. Lze proto v jednání účastníka řízení spatřovat jistou společenskou nebezpečnost, postačující k naplnění materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Ze shromážděných podkladů nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani nenamítal.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona a správní orgán přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení neprovedl ověření správnosti měření u 1 měřidla měřicího dodávku tepelné energie. Platnost ověření správnosti měření skončila na konci roku 2012. V době provedení kontroly tak bylo používáno měřidlo, u kterého byla doba ověření správnosti měření překročena o 1 rok. Vzhledem k délce platnosti ověření po dobu 4 let lze konstatovat, že od skončení doby platnosti ověření správnosti měření uplynula relativně krátká doba, po kterou se nemohla správnost měření zásadním způsobem změnit a mít tak negativní důsledky vůči odběratelům. Vzhledem k těmto skutečnostem lze závažnost správního deliktu hodnotit jako méně závažnou. Úřad dále přihlédl ke skutečnosti, že další 3 měřidla, která měl účastník řízení osazena přímo na zdroji, ověřena byla, jako k okolnosti polehčující.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 1 000 Kč u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro účastníka řízení, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla výše sankce stanovena na částku 1 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za přiměřenou míře a významu chráněného

společenského zájmu na měření tepelné energie ověřeným měřidlem, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly